elmúlt évtizedekben „feltűnően kevés”, javasoljuk védetté nyilvánítását. Indoklásul megemlítjük, hogy tapasztalataink szerint az utóbbi években a Tiszántúl néhány pontján is stabilizálódott, önfenntartó kis populációi kezdenek kialakulni. A közvetlen környéken október elején gyakorinak mutatkozott a sisakos sáska (Acrida hungarica), amelynek több – szürke, illetve barna színárnyalatú – egyedét figyeltük meg. Ugyanezen a területen, szolonyec sziki gyepben a szongáriai cselőpók (Lycosa singoriensis) néhány példánya él. Aknája mellett elfogyasztott bogarak maradványai láthatók (pl. Dorcadion spec.).

Endes Mihály, Serestyén Zsolt

VÁGÓCSÍK (COBITIS ELONGATOIDES) A SZINVA-PATAKBAN. 1997. 08. 25.-én a miskolci Tiszai-pályaudvari szakaszon 2 példányt észleltem a régóta igen kedvezőtlen minőségű vízfolyásban.

Vizslán Tibor

TARKA GÉB (PROTERORHINUS MARMORATUS) A DERECSKEI-KÁLLÓBAN. Az eredetileg nyírvízként induló, sok helyütt mesterséges mederbe terelt patak Derecskétől K-re, a Nagy-nyomás régió melletti szakaszán 2010. augusztusában 100 m-enként 100 pld. feletti számban észleltük a faj zömmel 1-2 nyaras korú példányát. Kutatásainkat folytatjuk, kiterjesztve a folyás teljes területére. A fenti időpontban vizsgálópontunkon további 12 halfajt találtunk.

Endes Mihály, Serestyén Zsolt